

SERENISSIMO

J O A N N I
C O R N E L I O

Venetiarum Duci.

Liceat mihi, Serenissime Dux, geminos Anecdotorum meorum Tomos Tibi sistere, Opuscula nempe quædam veterum Scriptorum numquam antea, ut puto, publici juris facta. Non eos quidem elegantia, neque ipsa fortasse materies prima fronte commendet; attamen habent ii, quod se ad Serenitatem Tuam fidenter invitet, ubi recogito, quantopere Tibi non minus, quam præclarissimæ Gentis Tux, in more semper fuerit, cum Literarum studia fovere, tum earum promovere sortem: cujus rei exempla is tantum ignorat, qui celeberrimam Corneliam Gentem, ejusque illustria facta atque splendorem nondum, si fieri potest, novit. Quamobrem quam ista, qualiacumque sint, erudite vetustatis fragmenta non uni usui esse possint graviorum Disciplinarum studiosis: cur Serenitati Tux non placeant, cui quæcumque bonarum Artium commoda, immo vel minima ornamenta placent? En igitur illa Nomi ni Tuo dicata in mei erga Te obsequii pignus, atque in grati etiam animi tesseram, postquam publicæ lucis beneficium nulli alii debent, quam Venetæ ditioni s Urbis. Nunc restat, ut meum istud tributum, & me quoque, ea, qua ceteros soles, humanitate ac benevolentia excipias. Quod utique mihi